

Κόσμος είναι το

εύτακτο τμήμα του όντως Όντος, που ορίζεται ως «Άπειρον διατεταγμένον και κεκοσμημένον».

Για την ελληνική θρησκευτική, κοσμολογική και φιλοσοφική σκέψη, ο αιώνιος και σφαιρικός Κόσμος είναι άφθαρτος, αγέννητος (ως «αναδυθείς αφ' εαυτού») και μόνος αρχιτέκτων της εσωτερικής του τάξεως, επιδέχεται λογική εξήγηση και είναι καθεαυτός ένα λογικώς οργανωμένο οικοδόμημα.

Κάποιος αδελφός ρώτησε τον αββά Ησαΐα: «Πώς πρέπει να ησυχάζει κανείς μέσα στο κελί; »

Και αποκρίθηκε ο Γέροντας: «Το να ησυχάζει κανείς στο κελί σημαίνει να εκθέτει συνεχώς τον εαυτό του ενώπιον του Θεού και να επιστρατεύει όλη του τη δύναμη για να αντιστέκεται σε κάθε λογισμό που σπέρνει ο εχθρός, γιατί αυτό σημαίνει αναχώρηση από τον κόσμο».

Και είπε ο αδελφός: «Τι σημαίνει κόσμος; «

■ «Κόσμος είναι -απάντησε ο Γέροντας- το να διασπάται κανείς σε πολλές και διάφορες υποθέσεις.

■ Κόσμος είναι το να ενεργούν οι άνθρωποι τα αντίθετα προς την ανθρώπινη φύση

και να ικανοποιούν τα σαρκικά τους θελήματα.

- Κόσμος είναι το να νομίζει κανείς ότι μένει παντοτινά στη ζωή αυτή.
- Κόσμος είναι να φροντίζει για το σώμα προς βλάβην της ψυχής και να καυχιέται γι αυτά που αφήνει πίσω του.

Κι αυτά δεν τα είπα από μόνος μου, αλλά ο Ιωάννης ο Απόστολος είναι που τα λέει:
«Μην αγαπάτε τον κόσμο μήτε όσα είναι του κόσμου»

Πηγή: ekklisiaonline.gr